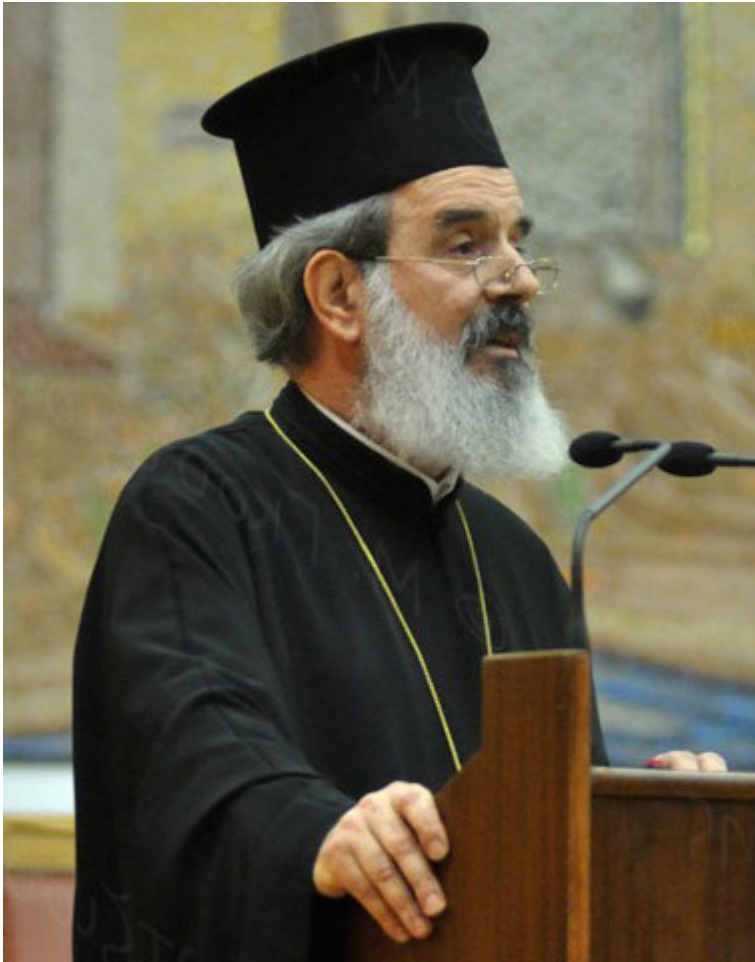

Οικογένεια μαρτύρων

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Γράφει ο π. Βασίλειος Ι. Καλλιακμάνης

α) Η οικογένεια, είτε ως μορφή μικρής κοινότητας είτε ως ο κυριότερος πανάρχαιος θεσμός, τροφοδοτεί την κοινωνία με νέα μέλη και ταυτόχρονα αποτελεί την εικόνα της.

Ό,τι συμβαίνει στην οικογένεια μεταφέρεται στην κοινωνία, και αντιστρόφως οι προβαλλόμενες ιδεολογικές αντιλήψεις, τα πολιτιστικά αυτονόητα του τόπου αλλά και οι εξωτερικές επιδράσεις διαμορφώνουν τις οικογενειακές συνήθειες. Εάν λόγου χάρη αναπτύσσεται βία εντός της οικογένειας, αυτή μεταφέρεται στο κοινωνικό πεδίο. Από την άλλη, οι ομαλές ενδοοικογενειακές σχέσεις απορροφούν τους κοινωνικούς κραδασμούς που προκαλούν η ανεργία, η ανέχεια, η κοινωνική ανομία και ο οικονομικός μαρασμός.

β) Η Εκκλησία διαχρονικά στήριξε τον θεσμό του γάμου και της οικογένειας αναγνωρίζοντας την ιερότητά τους. Ο γάμος δεν είναι μόνο βιολογικό αλλά και

πνευματικό γεγονός. Θεωρείται «μυστήριο μέγα» που έχει συσταθεί «εις βοήθειαν και διαδοχήν του γένους των ανθρώπων». Είναι αναντίρρητος ο ενοποιητικός και συνεκτικός ρόλος της οικογένειας σε κάθε εποχή. Κι ενώ σε σύγχρονες μελέτες φαίνεται ότι αυτή βρίσκεται σε υψηλά ποσοστά εκτίμησης της κοινωνίας, οι πάσης φύσεως διαμορφωτές της κοινής γνώμης την απαξιώνουν, προβάλλοντας και υιοθετώντας τρόπους ζωής που συμβάλλουν στη διάλυσή της.

Υ) Το αγιολόγιο της Εκκλησίας κόσμησαν πολλές οικογένειες. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνεται και η οικογένεια της αγίας Σοφίας, η οποία έμεινε χήρα, αλλά ανέθρεψε τις θυγατέρες της, Πίστη, Ελπίδα και Αγάπη, «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου» (Εφεσ. 6,4). «Αύται λοιπόν πηγαίνουσαι μίαν φοράν εις την Ρώμην, επειδή και ήτον φημισμένοι και περιβόητοι διά την λαμπρότητα του γένους, και διά την εις Χριστόν ευσέβειαν, εδιαβάλθησαν εις τον βασιλέα Αδριανόν. Και ευθύς φέρονται έμπροσθέν του διά μέσου των προτικτόρων», αναφέρεται στον Συναξαριστή.

δ) «Ιδών δε αυτάς ο βασιλεύς, εθαύμασεν. Όθεν χωρίσας την μητέρα Σοφίαν από τας θυγατέρας της, εδιαλέχθη με μόνην αυτήν περί πίστεως. Γνωρίσας δε αυτήν άφοβον, φέρει έμπροσθέν του και τας τρεις ομού θυγατέρας της. Και άρχισε να τας κολακεύη με διαφόρους τρόπους. Επειδή δε εγνώρισε, πως ήτον από κάθε κολακείαν ανώτεραις, διά τούτο εδοκίμασε την κάθε μίαν χωριστά χωριστά».

ε) Καθώς οι τρεις θυγατέρες, ηλικίας εννέα έως δώδεκα ετών, δεν κάμφθηκαν από τις κολακείες και δεν δέχθηκαν να θυσιάσουν στη θεά Άρτεμη, υποβλήθηκαν σε φοβερά βασανιστήρια. Έτσι υπέμειναν καρτερικά μαστιγώσεις, εκκοπές μελών, τρυπήματα και εγκαύματα στο σώμα, κρέμασμα και άλλα. Όμως, παρά τη μαρτυρική καταπόνηση, με την ενθάρρυνση και τη συμπαράσταση της μητέρας τους δεν αρνήθηκαν την πίστη στον σωτήρα Χριστό. Οπότε, ύστερα από εντολή του τυράννου, αποκεφαλίσθηκαν λαμβάνοντας το στεφάνι του μαρτυρίου.

στ) Η μητέρα τους Σοφία, που αποδείχθηκε άφοβη μπροστά στις απειλές του βασιλιά, έζησε το δικό της μαρτύριο. Αφού κήδευσε μεγαλοπρεπώς τα παιδιά της, από τη μια χαιρόταν για τη σταθερότητα της πίστες τους ενώ από την άλλη έκλαιε επάνω στον τάφο τους. Και ο Συναξαριστής καταλήγει: «Μετά τρεις ημέρας, περιχυθείσα και εναγκαλιζομένη τον τάφον των θυγατέρων της, παρεκάλεσε τον Θεόν διά να αποθάνη και αυτή. Και έτζι παρέδωκε την μακαρίαν ψυχήν της εις χείρας Θεού».

ζ) Η ανάγνωση του βίου των τεσσάρων γυναικών ίσως προκαλεί απορία στον αναγνώστη: Ποια σχέση μπορεί να έχει το μαρτύριο των αγίων αυτών γυναικών με τη σημερινή εποχή; Κι όμως, μέσα στη γενικότερη απαξίωση των θεσμών και την κατάλυση των ηθικών αρχών, η δημιουργία και διατήρηση ευλογημένης οικογένειας προσλαμβάνει μαρτυρικές διαστάσεις. Ανάλογες διαστάσεις προσλαμβάνουν η συζυγική πιστότητα, η χριστιανική ανατροφή των παιδιών και η

καλλιέργεια υγιών ενδοοικογενειακών σχέσεων, που αποτελούν τον ελαφρύ ζυγό του Κυρίου για όσους επέλεξαν τη δύσκολη αλλά ομολογουμένως συναρπαστική οδό της οικογενειακής ζωής.

Πηγή: makthes.gr